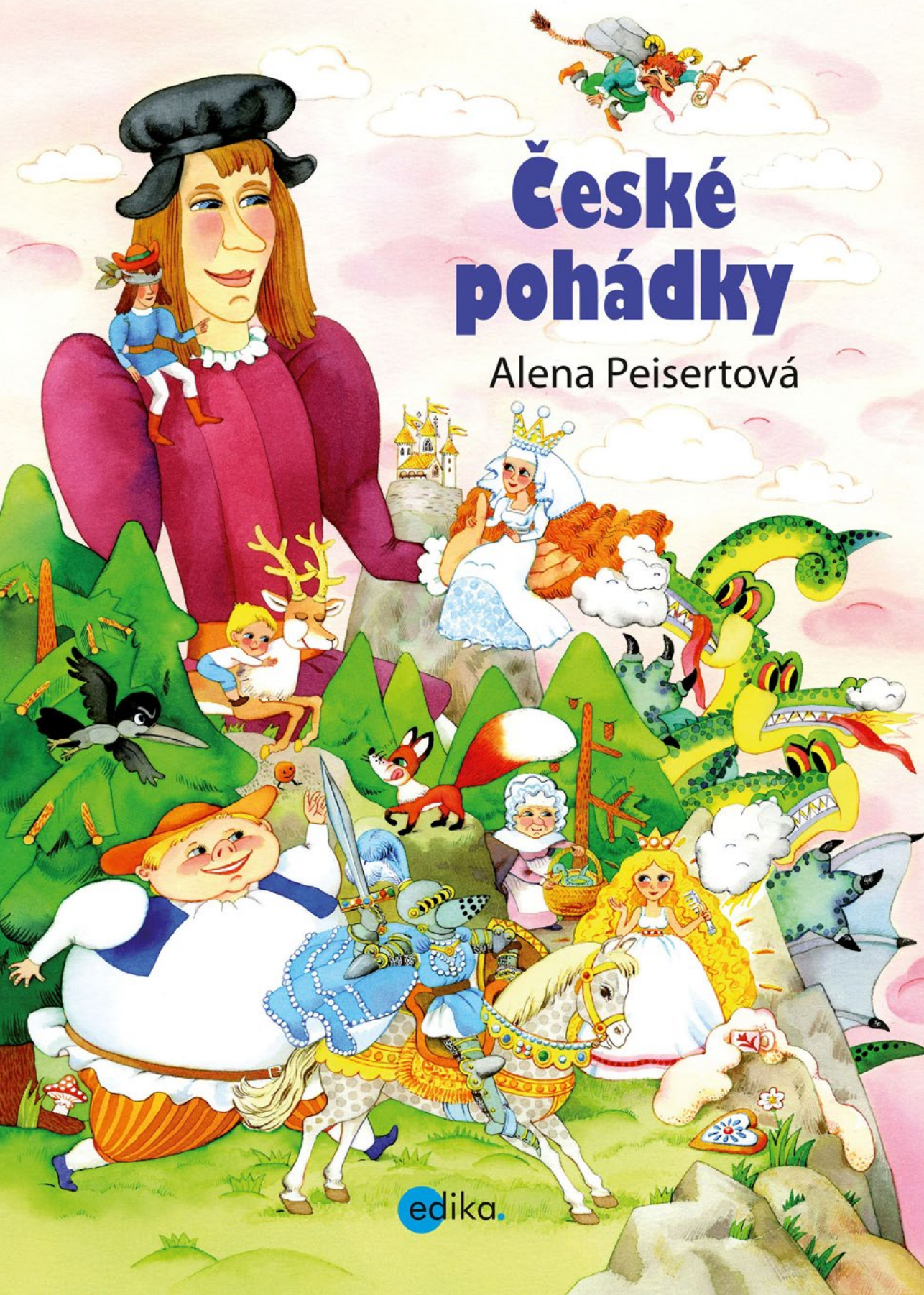

České pohádky

Alena Peisertová

České pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Alena Peisertová

České pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Alena Peisertová

České pohádky

Edika
Brno
2018

České pohádky

Alena Peisertová

Ilustrace: Dagmar Ježková

Odpovědná redaktorka: Eva Mrázková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-266-1327-5

ISBN e-knihy 978-80-266-1353-4 (1. zveřejnění, 2018)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2018 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 34426.

© Albatros Media a. s., 2018. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS **MEDIA**

Obsah

O řepě (František Bartoš)	5
O Smolíčkovi (Božena Němcová)	7
Koblížek na vandru (František Bartoš)	12
Tři zlaté vlasy děda Vševěda (Karel Jaromír Erben)	16
O chytré královně (Božena Němcová)	26
O perníkové chaloupce (František Bartoš)	34
Zlatovláska (Karel Jaromír Erben)	39
Jak stařeček měnil, až vyměnil (František Bartoš)	48
Dlouhý, Široký a Bystrozraký (Karel Jaromír Erben)	52
Chytrá horákyně (Božena Němcová)	63
Hrnečku, vař! (Karel Jaromír Erben)	71
Princ Bajaja (Božena Němcová)	74

O řepě

Zasadil dědek řepu.
Vyrostla řepa veliká,
převeliká.
Dědek chtěl řepu
vytáhnout.

Tahá, potahuje, řepu vytáhnout nemůže.

Zavolal dědek na pomoc babku.

Babka za dědka, dědek za řepu. Táhnou, potahujou, řepu vytáhnout nemohou!

Zavolala babka na pomoc vnučku.

Vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu. Táhnou, potahujou, řepu vytáhnout nemohou!

Zavolala vnučka na pomoc psíčka.

Psíček za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu. Táhnou, potahujou, řepu vytáhnout nemohou.

Zavolal psíček na pomoc kočku.

Kočka za psíčka, psíček za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu. Táhnou, potahujou, řepu vytáhnout nemohou!

Zavolala kočka na pomoc myšku.

Myška za kočku, kočka za psíčka, psíček za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu. Táhnou, potahujou – řepu vytáhli a všichni se svalili.

O Smolíčkovi

Smolíček byl malý pacholíček a bydlel u jednoho jelena, který měl zlaté parohy. Jelen chodíval na pastvu a vždycky, když odcházel, přikazoval Smolíčkovi, aby zavřel a nikoho do chaloupky nepouštěl. Smolíček poslechl a udělal, co mu jelen poručil.

Dlouho tak spolu spokojeně žili, až jednoho dne kdosi zaklepal na dveře. Když se Smolíček ptal, kdo to je, ozvaly se zvenčí líbezné hlásky:

„Smolíčku, pacholíčku,
otevři nám svou světničku,
jen dva prstíčky tam strčíme,
jen co se ohřejeme,
hned zase půjdeme.“

Smolíček jim neotevřel. Báł se, co by mu řekl jelen. Hlásky za dveřmi ještě líbezněji prosily. Ale Smolíček že jim neotevře, ne a ne, a neotevřel.

Když se jelen vrátil z pastvy, povídal mu Smolíček, že někdo klepal na dveře, že líbezné hlásky prosily, aby jim otevřel; on však že neotevřel.

„Dobře jsi udělal, Smolíčku, žes neotevřel, to byly jeskyňky. Kdybys jim otevřel, odnesly by tě.“

Smolíček byl rád. Druhý den šel zase jelen na pastvu a Smolíček za ním pečlivě zavřel. Zanedlouho se ozvaly přede dveřmi ještě líbeznější hlásky než předtím: